

ЗА ВЯРАТА, ДОБРОТО И ЗЛОТО

На този свят се борят две големи сили: Доброто и Злото, Свободата и Тиранията, а живота не е игра, а борба. И още нещо: ще дойде ден, когато и ние ще трябва да влезем в борбата. Мнозина смятат, че такива личности – силни духом, които така страстно обичат живота и с такова презрение да посрещат смъртта няма. Как ще повярват невярващите какви чудеса може да стори вярата? Те забравят, че душата на човека става всемогъща, когато бъде овладяна от една велика идея. Обхваща те страх, когато разбереш, че вътре в теб съществува една сила, която може да надвишава силите на човека. Обхваща те страх, защото от онзи миг, в който разбереш, че тази сила съществува, вече не можеш да намериш оправдание за дребнавите си или малодушни постъпки, за пропиления си живот. И съзнаваш - вече съвсем ясно, че ценността на човека се състои в това: да търси и знае, че търси невъзможното и да бъде убеден, че ще го постигне, защото знае, че ако не прояви малодушие, ако не послуша, което му нашепва разумът, а стиска зъби и продължава да преследва невъзможното убедено, упорито, тогава става чудото, което безкрилия обикновен ум никога не би могъл да проумее: невъзможното става възможно.

Благословена да бъде тая искра, която презира благоразумните съвети на разума, която, когато нацията ни достигне до ръба на пропаста възпламенява цялата и душа и извършва чудото. Благоразумните, недоверчивите пак дават трезви, твърде разумни съвети. Как тъй може, казват те, една искрица светлина да се пребори с такава всемогъща тъма? Но истинския борец не се отчайва: той знае, че на този безчестен, противоречив свят все още са живи, макар и в гърдите на малцина, някои основни принципи, рожби на човека, създадени от него с пот, кръв и сълзи и затова безсмъртни – двата най големи са свободата и човешкото достойнство.

На този свят съществува един таен закон– ако той не съществуваше, светът би пропаднал преди хиляди години, суров и ненарушим: в началото злото винаги тържествува и винаги накрая бива победено. Като че ли за човека е неизбежно да откупи правото си с много борба и пот, а свободата е най скъпото благо. Тя не се дава даром нито от човека, нито от бога. Отива, където я повикат, от страна в страна, от сърце в сърце, зорка, непокорна, безкомпромисна.

Вярвам!

Велико Златанов, председател на ОЗПСБ